

Op de Hoogte

Augustijns Centrum de Boskapel

februari 2013

Dag Joost
pag. 6, 7, 8, 22 en 23

" ... bij tijd en wijle van
mening verschillen zonder
haat, alsof iemand het
oneens was met zichzelf
en juist
door die schaars
voorkomende onenigheid
fleur geven aan de
eensgezindheid van
meestal"

(Augustinus, Belijdenissen,
IV,8,13,p.113)

Colofon

'Op de Hoogte' is het bulletin van de Stichting Augustijns Centrum de Boskapel.

Het biedt ruimte voor Boskapellers en andere bezoekers van de kapel om te schrijven of te lezen over zaken die de gemeenschap van de Boskapel of de Kerk in het algemeen raken.

Ook geeft het informatie over vieringen in de kapel en activiteiten die vanuit de Boskapel worden ondernomen.

'Op de Hoogte' verschijnt 11 maal per jaar.

Op verzoek wordt 'Op de Hoogte' per e-mail toegezonden.

Redactie

Mechy Dolmans-van Oosterhout (*eindredactie*)

Frans van den Boogaard (*lay-out*)

Medewerker

Chris Dijkhuis

E-mailadres redactie: redactieodh@boskapel.nl

Druk

Helma Bertels

Adres Boskapel

Graafseweg 276

6532 ZV Nijmegen

tel/fax 024-3776968

b.g.g. 06-53362781 (past. Joost Koopmans)

homepage: www.boskapel.nl

e-mail: info@boskapel.nl

ING-bank: 22 06 916, Rabobank: 15 78 32 856

t.n.v. Stichting Augustijns Centrum de Boskapel

De redactie behoudt zich het recht voor ingezonden teksten te weigeren, in te korten, of anderszins redactioneel te bewerken.

Copyright berust bij de auteurs van de bijdragen.

3 februari 2013

Inhoud o.a.:

- pag. 3 van de redactie
- pag. 5 liturgie kalender
- pag. 6 leeftocht
- pag. 7 afscheid
- pag. 8 van de bestuurstafel
- pag. 10 voedsel voor vergeten kinderen
- pag. 11 op bedevaart naar het Beloofde Land
- pag. 14 Augustinus ten voeten uit
- pag. 16 participantenraad Boskapel
- pag. 17 Amnesty informatie
- pag. 17 ingezonden
- pag. 19 expositie rond Pasen
- pag. 19 Albertinumlezingen
- pag. 20 de ware religie
- pag. 21 bezinning, ontmoeting en verdieping, voorjaarsprogramma 2013
- pag. 22 foto's afscheid Joost Koopmans

Van de redactie

Conciliëvaders rond Eufemia in de tombe. Wandschildering, 15de eeuw, Roemenië

Na de lezing 'Is God mens geworden?' door Roger Lenaers op 15 januari jongstleden in de Boskapel, kwam Erik van Bronswijk op mij af zwaaiend met een briefje. De lezing had voldaan aan zijn verwachtingen: gelukkig was God geen mens geworden! Erik is sinds jaar en dag op weg naar 'het Beloofde land', waarvan in dit nummer het vervolgverhaal. Op reis, maar ook in Nederland ontmoet hij vaak moslims, die hem steeds weer voorhouden: jullie hebben 3 Goden! Zijn weerwoord luidt dan steevast: "Ja maar ik ben nog uit de tijd van het vroege christendom toen Jezus nog niet tot God verklaard was!" Op het briefje dat hij mij overhandigde stond het verhaal van de heilige Eufemia van Chalcedon, waarvan hij

het kerkje in Istanbul bezocht had. Chalcedon ligt aan de overkant van Istanbul (het vroegere Constantinopel) en daar kwamen in 451 de toenmalige kerkelijke leiders bijeen om een uitspraak te doen over de persoon van Jezus. Dat Jezus met de Vader en de H. Geest de drie-ene God vormt, daartoe had men al besloten op het concilie van 325, maar in 451 ging het om: heeft Jezus nou alleen een goddelijke natuur of is hij zowel God als mens? Eufemia, die als martelares was gestorven ca. 303 en in Chalcedon een kerk boven haar graf had gekregen, werd om advies gevraagd. In haar tombe waarin haar gaaf gebleven lichaam lag legde men 2 briefjes met daarop de verschillende mogelijkheden. De volgende dag bleek Eufemia het briefje met 'Jezus heeft een goddelijke én een menselijke natuur' in haar hand te houden en het andere briefje lag vertrapt onder haar voet! (*zie de afbeelding op pag. 3*) Dit wonder had een beslissende invloed op de concilievaders en die kozen dan ook voor: 'Jezus is volledig God én volledig mens' en daarmee was Maria tevens de moeder van God. Of het verhaal waar is of niet, er zijn wel in het verleden beslissingen genomen die tot 'onomstotelijke waarheden' hebben geleid, waarvan we tot op heden last hebben. Het zou, zoals Roger Lenaers als besluit van zijn lezing zei, de kloof tussen christendom enerzijds en jodendom en islam anderzijds, verkleinen als we afstand zouden doen van de leer van de Drie-eenheid en de leer van de menswording van God. Het zou de mensheid helpen meer samen op weg te gaan naar God.

Afgelopen zondag 27 januari hebben we Joost Koopmans met een lach en een traan uitgezwaaid naar Eindhoven (*meer aandacht voor dit afscheid in het komende nummer van maart*). Maar wij blijven niet verweesd achter want we zijn inmiddels behoorlijk zelfstandig. We zullen weer meer vieringen zelf moeten doen. Als we vraagtekens zetten bij belangrijke theologische uitspraken van de kerk in het verleden, dan mogen we haar wetten en bepalingen ook wel met een korreltje zout nemen. Zo vraag ik me bijvoorbeeld af waarom we als Boskapel bij de agapèviering wel brood, maar geen wijn zouden mogen gebruiken, en ons braaf, om niet te zeggen zoet, aan de honing houden? *Als je geen wijn meer mag drinken, dan heeft het leven alle glans verloren!* hield Ekkehard ons voor naar aanleiding van de bruiloft van Kana, op 20 januari jongstleden. Dat vinden in ieder geval de mensen uit zijn geboortestreek, een wijng gebied, maar zou dit ook niet voor Jezus en zijn tijd gegolden hebben? Een vriendenmaal mét of zonder wijn, zullen we het aan Eufemia vragen?

Chris Dijkhuis begint een nieuwe serie artikelen, waarin we aan de hand van oorspronkelijke geschriften kunnen leren wat Augustinus ons voor het leven van alle dag te bieden heeft.

Mechy Dolmans-van Oosterhout

Het volgende nummer verschijnt op 3 maart 2013, kopij inleveren uiterlijk 21 februari 2013 bij redactieodh@boskapel.nl

Liturgie kalender

FEBRUARI 2013

zondag 3 februari 11.15 uur	'De profeet in eigen land...' Lucas 4, 21-30	Ekkehard Muth Boskapelkoor
zondag 10 februari 11.15 uur	'Visser van mensen' Lucas 5, 1-11	Ekkehard Muth koor Capella Silvestris
woensdag 13 februari 19.30 uur	Aswoensdag meditatieve viering rond het teken met as in de kleine kapel	Ekkehard Muth
zondag 17 februari 11.15 uur	'Leeftocht, meer dan brood alleen' Lucas 4, 1-13	Ekkehard Muth Mediorenkoor Dukenburg
zondag 24 februari 11.15 uur	'Leeftocht, een hele weg te gaan' Lucas 9, 28-36	Joost Koopmans Boskapelkoor
zondag 3 maart 11.15 uur	'Leeftocht, een hele wereld te winnen' Lukas 13, 1-9	Ekkehard Muth koor Capella Silvestris
iedere woensdag 19.30 - 20.00 uur	meditatieviering in de kleine kapel	Familia Augustiniana

Leeftocht

Tekst: Ekkehard Muth

Wat was het een sprankelend feest op zondag 27 januari toen wij afscheid namen van Joost. In het maartnummer van 'Op de Hoogte' zal uitgebreid verslag gedaan worden van deze feestelijke dag. Maar toch wil ik hier alvast één aspect eruit pikken dat mij bijzonder opviel, namelijk: dat door dit feest ook de Boskapelgemeenschap zelf weer opgetild werd.

De hele dag was Joost het stralende middelpunt en aan het einde van de dag stond hij zelfs letterlijk in het midden omgeven door het licht en de warmte van de Boskapelgemeenschap. Daarbij zongen we hem toe, maar ik geloof dat iedereen wel een brok in de keel had. Een brok in de keel van verdriet over het afscheid, maar ook een brok in de keel van ontroering en trots over waar we met de Boskapelgemeenschap vandaag de dag staan. En hadden we niet ook een brok in de keel omdat wij beseften dat we nu verder zullen trekken in hetzelfde licht?

Paul Clement zei het in zijn toespraak zo: "Jullie gemeenschap is van een persoonsgecentreerde naar een gemeenschapsgeoriënteerde kerk uitgegroeid". En in de loop van de feestdag werd mijn overtuiging steeds meer bevestigd dat we het als gemeenschap ook zullen redden. Joost is teruggekeerd in de gemeenschap van het convent en wij zullen nu als Boskapelgemeenschap verder gaan; dat hoeven we niet alleen te doen, maar wel zelfstandig.

Half februari begint alweer de veertigdagentijd en als thema hebben we gekozen "leeftocht". Wat is de leeftocht waarop Jezus kan teren, en wat is de leeftocht op onze weg langs de pieken en dalen van het leven? - Op de feestdag van Joost hebben we weliswaar afscheid gevierd, maar dit feest heeft ons tegelijkertijd zoveel leeftocht aangereikt dat we vol vertrouwen verder kunnen trekken. - Ook dat heeft Joost toch maar weer mooi voor elkaar gekregen.

Afscheid

Tekst: Joost Koopmans

Een lach en een traan.

Wat een afscheidsfeest hebben jullie, lieve Boskapellers, mij zondag 27 januari gegeven! Het was zo warm, sympathiek en ontroerend. Het heeft de pijn verzacht, ook al vloeiden er tranen. Gelukkig hebben we die ingeslikt! Maar het waren echter ook tranen van het lachen om zoveel leuke herinneringen. Ja, we hebben met elkaar heel wat lief en leed meegemaakt. Ook het vriendenboek getuigt daarvan. Het is een herinneringsdocument voor de rest van mijn leven. Jullie hebben niet zomaar iets opgeschreven, je hebt er echt jezelf ingelegd.

Ik was ook heel blij met bezoekers die ik niet zomaar verwacht had, maar die dit afscheid hebben aangegrepen om er voor mij te zijn. En dan de giften, de cadeautjes, de tekeningen, de liedjes, de speeches, de lekkernijen... Ik was er altijd voor jullie, ik kreeg er altijd veel hartelijkheid voor terug, en nu werd alle genegenheid op één dag samengebald! We hebben nu allemaal aan den lijve kunnen ervaren hoe belangrijk het is, om een scharniermoment te vieren.

Het meest gevoelige en mooie afscheidsritueel beleefden we op het eind: toen ik midden in de kring werd uitgezwaaid en gezongen met lichtjes in de lucht. Het werd al een beetje donker, het werd avond en het feest naderde zijn einde. Wat goed dat dit kritische moment werd verzacht met een lied dat de gevoelens onder woorden bracht, een melodie waar tegen je aan kon leunen, bemoedigende glimlachen en een kring van licht. Echt, ik heb dit ervaren als een magisch moment en jullie denk ik ook wel. Ik dacht nog even (heel stout misschien): toch wel fijn om zo'n afscheid mee te maken vóór je dood! De doortocht is gemaakt, we gaan aan een nieuwe periode beginnen.

Ik wens jullie een goeie nieuwe tijd in de Boskapel met Ekkehard als pastor en elkaar als tochtgenoot. Als gast zal ik nog af en toe aanwezig zijn en mee mogen doen. En kom maar eens kijken hoe we in Eindhoven bezig zijn om geloof gaande te houden.

Tot ziens!

Van de bestuurstafel

Het afscheid van Joost

Wat was het een mooie dag, 27 januari 2013! De Boskapelgemeenschap op haar best! Samen hebben we Joost in het licht gezet en met warmte, humor en dankbaarheid afscheid genomen, maar vooral ook 'tot ziens' gezegd. We danken de voorbereidingscommissie voor het vele werk, dat verzet is om 27 januari tot een geslaagde dag te maken; applaus voor Annemieke Pacilly, Marijcke Daalderop, Martien de Turck, Maria Ludikhuizen, John Bosman en Maria Steenbakkers. En ook de jongens en meisjes, die de hapjes en drankjes hebben rondgebracht en de glazen opgehaald, bedankt! Dank aan alle mensen die een bijdrage leverden aan de prachtige viering en de gezellige middag met mooie optredens. Aan alle Boskapellers en mensen van buiten de gemeenschap die een bladzijde verzorgden in het grote boek voor Joost; chapeau! Bedankt voor de gulle gaven waardoor Joost een mooi bedrag heeft om naar eigen idee invulling aan te geven. Wij zien uit naar het maartnummer van Op de Hoogte waarin uitgebreid verslag wordt gedaan over deze onvergetelijke dag.

Ons jaarthema: verdiepen en verbinden

Door het vertrek van Joost Koopmans naar Eindhoven, is de Boskapel definitief niet meer de "kapel van de paters Augustijnen". In 2013 moet duidelijk worden of en hoe we op eigen benen kunnen staan. Wanneer we in 2013 ook ons 50-jarig bestaan vieren, ligt het voor de hand om vanuit onze biografie te kijken waar we staan, wat onze ambities zijn en hoe we verder willen.

In onze verdieping zullen we een vluchthaven bieden voor spiritueel geëngageerde christenen die graag geloofsgenoten willen ontmoeten. We zullen ook in 2013 aandacht blijven besteden aan de kwaliteit van onze vieringen, ons blijven bezinnen op levensvragen. Juist in die bezinning en aandacht voor spiritualiteit vinden we mogelijkheden om tot zelfontplooiing te komen en te delen in elkaars gevoelens bij alle levensomstandigheden.

Daarnaast willen we vanuit deze verdieping ook de verbinding zoeken met andere groepen, maatschappelijke organisaties en initiatieven in met name onze regio die vergelijkbare doelstellingen hebben. Zoals een gemeenschapshuis meestal in het hart van de stad of het dorp staat, zo wil ook onze geloofsgemeenschap in het hart van de samenleving staan, maatschappelijk betrokken zijn. Die maatschappelijke betrokkenheid willen we in 2013 verder gestalte geven. Wij willen, omdat we ons betrokken weten bij de wereld om ons heen, proberen een bijdrage te leveren aan een humane en rechtvaardige samenleving.

Deze tekst is te lezen in ons jaarplan 2013, dat binnenkort als boekje en op onze website zal verschijnen. We brengen deze tekst graag opnieuw onder de aandacht, omdat we langs verschillende wegen al bezig zijn om aan deze voornemens gestalte te geven. Zo is er bijvoorbeeld in ons programma van doordeweekse activiteiten verbinding gemaakt met het Nijmeegs Instituut voor Maatschappelijk Werk (NIM) in een lezing over armoede, en we hebben een geriater uitgenodigd om ons te inspireren over het thema zorg voor de ouder wordende mens. Ook zijn er 2 koren die ons op heel verschillende wijze willen meenemen in de muziek rond de Veertigdagentijd en Pasen, in de vorm van een concertviering. Naast gastkoren zullen er ook gastvoorgangers in onze zondagse vieringen zijn. We doen mee aan de Kerkennacht op 21 juni a.s. in samenwerking met de CGKV en vele kerken in Nijmegen. We zullen ons 50-jarig bestaan vieren in het weekend van 29 en 30 juni middels een symposium en een bijzondere viering. In het najaar staat er een lieddag gepland en er zijn plannen voor een kerstoratorium.

De Boskapelgemeenschap is 50 jaar en springlevend! We willen investeren in onze vieringen en ook in andere activiteiten in de hoop en verwachting daarmee vertrouwde en nieuwe mensen aan te spreken. Omdat we denken dat een gemeenschap als de onze een plaats kan bieden aan maatschappelijk betrokken personen en organisaties, die een onderdak zoeken om ervaringen te delen, elkaar te inspireren en ook gezamenlijke doelen te formuleren voor een betere wereld in deze tijd. Dat is een groeiscenario in meerdere opzichten: het is een streefbeeld waarheen we op weg gaan, en het biedt kansen om te groeien in kwaliteit en kwantiteit.

Werk aan de winkel!

Aan alle werkgroepen wordt gevraagd om een jaarkalender te maken zodat we de activiteiten goed kunnen plannen, voorbereiden, op elkaar afstemmen en uitvoeren.

Ook wordt geïnventariseerd wat we in het afgelopen jaar (2012) hebben gerealiseerd op de vier beleidsterreinen vieren, leren, dienen en gemeenschapsopbouw. De opbrengsten van die inventarisatie worden verwoord in het jaarverslag 2012 dat in maart met de participantenraad wordt besproken, inclusief de financiële paragraaf (jaarrekening).

En er is natuurlijk veel werk te verzetten ter voorbereiding op ons jubileumweekend. Daarbij kunnen we veel menskracht gebruiken, dus ga bij uzelf na welke kwaliteiten u wilt en kunt inzetten om dit jubileumjaar tot een feestjaar te maken! De gemeenschap heeft u nodig!

Vriendelijke groet namens het bestuur,
Antoinette Meys, voorzitter

Voedsel voor vergeten kinderen

Tekst: Jan Broeders

Een geslaagde Adventsactie

In de weken vóór Kerstmis brachten de Boskapellers geld bijeen voor gehandicapte kinderen in Moldavische Republiek. In dezelfde periode werd door het bestuur de noodzaak beklemtoond om meer financiële steun te krijgen om het voortbestaan van de Boskapel te borgen.

Zowel de leden van de diakoniegroep - met wie de actie was voorbereid - als ik zelf vroegen ons af, of het één niet ten koste zou gaan van het ander. Een dubbeltje kun je immers maar één keer uitgeven.

Boskapellers blijken echter ruim van hart te zijn. Zowel de ene als de andere oproep vond gehoor. Tijdens de Nieuwjaarsreceptie kon onze voorzitter, mevrouw Antoinette Meys meedelen, dat er voor beide acties ruim € 2.000 beschikbaar is gekomen.

Ik heb dit goede bericht direct per mail doorgestuurd naar de directie van het dagverblijf Pasarea Albastra in het Moldavische Hâncesti. Dezelfde dag nog ontving ik het volgende emailbericht: *'Voor ons is nu werkelijk het licht verschenen. De Maya kalender kondigde in december het einde van de tijden aan, maar voor ons zijn er nieuwe tijden aangebroken'*.

Vooraf voor de mensen daar is het een groot bedrag. Het is toereikend om in de komende twee jaar de kinderen dagelijks van een goede maaltijd te voorzien. Daarna mogen we verwachten, dat de Moldavische overheid deze elementaire zorg overneemt.

Als de winterkou voorbij is, hebben Yvonne en ik het plan er persoonlijk heen te reizen om assistentie te verlenen. Van die gelegenheid maken we dan graag gebruik om het bijeengebrachte bedrag beschikbaar te stellen. Dan weten we ook

100% zeker, dat het volledige bedrag ten goede kan komen aan het doel. Natuurlijk brengen we dan ook foto's mee terug.

Dank zij de Boskapelgemeenschap krijgt de hulpverlening in Moldavië, die maar mondjesmaat op gang komt, een stevige stimulans. De grootste belemmering is, dat de Moldaviërs over het algemeen hooguit twee talen spreken: Russisch en Roemeens. Gelukkig verstaan en

spreken wij redelijk Roemeens door onze jarenlange ervaringen in het buurland Roemenië. Voor velen vormt de directe communicatie echter een onoverkomelijk probleem.

Mochten er mensen zijn die nog iets extra's willen doen om nog meer kinderen in dit verarmde land een kans te bieden dan zijn uw gaven welkom op het banknummer van de ANBI-stichting die we in 1993 hebben opgericht voor zwerfkinderen in Roemenië en nu tevens benutten voor Moldavië:

SARS Steun Aan Roemeense Straatkinderen **ING bank: 9639358.**

Op bedevaart naar het Beloofde Land

8ste etappe in West-Turkije

Eind augustus 2012 vervolgde Erik van Bronswijk zijn tocht naar het beloofde land

Israël en Mekka. Zie 'Op de Hoogte' van september 2012 voor de 7de etappe. Daarin stond vermeld dat Erik in Turkije tot Istanbul gekomen was. Dat was echter een verkenningsbezoek per trein vanaf een plek zo'n 100 km vóór Istanbul, waar hij paard en wagen aan een koeienboer had toevertrouwd. De 8ste etappe begint vanaf die plek.

Erik: "De boer had Partout behandeld als

een koe. Ja, hij was goed gevoed, maar ze hadden niet gedurfd hem van tijd tot tijd uit zijn verblijfplaats van 4x4 m te laten. Het dik geworden beest kon geen poot meer verzetten! Eerst na een week trainen kon ik, nog steeds met een langzaam paard, aan de tocht beginnen. Het was nog een heel gedoe om Istanbul te bereiken want op een gegeven moment moest ik een 6-baans snelweg op. Ik werd tegengehouden door een politieagent, die zijn superieur erbij riep. Uiteindelijk kreeg ik toch toestemming, maar eerst moesten er wel foto's genomen worden van hen gezeten op de bok. De afspraak was dat ik met paard en wagen op het moderne hippodroom van Istanbul mocht staan. Dat bleek niet te kloppen. Naast het hippodroom was een verzamelplek voor plastic- en kartonafval. Van de zwervers die daar woonden mocht ik daar wel staan. Vanaf het chique hippodroom met zijn dure renpaarden zag men mij daar staan. De dierenarts ter plaatse vond het schandig. *'Ik ben op weg naar het Beloofde Land'*, zei ik tegen haar. Dat ik geweigerd werd, paste immers in mijn pelgrimsverhaal. Ze liet wel hooi brengen en 5 zakken renpaardenvoer. Partout begon er harder van te lopen! Ook kreeg ik een vipkaart aangeboden voor de wedstrijden in het hippodroom en kon ik een gratis rondleiding krijgen. Ik heb er geen gebruik van gemaakt. Vijf dagen heb ik bij de zwervers tussen het afval gestaan, het was een geweldige ervaring. Jongens waren het nog, die daar sliepen op een stuk karton. We dronken samen thee en ze waren al blij met een zak chips, ze stonden borg voor mij, Partout en de wagen. Ik voelde me wel opgelaten met al mijn luxe, maar dat hoefde niet zeiden ze. Ze waren er trots op dat ze hun eigen boterham verdienden en als moslims vertrouwden ze erop dat hun beloning later kwam in het paradijs.

De consul van Nederland in Turkije had mij gevraagd met paard en wagen bij hem langs te komen. Mijn bezoek zou passen bij de viering van 400 jaar handelsbetrekkingen Nederland - Turkije. Of er publiciteit aan gegeven mocht worden? Oké, maar alleen lokale Turkse media, zei ik. De nacht ervoor bracht ik door aan zee met uitzicht op de Blauwe Moskee. Het consulaat ligt aan de overkant van de Gouden Hoorn in de grootste en meest chique straat van Istanbul met grote huizen en paleizen van ambassades en dure winkels. Om er te komen moest ik eerst over de beroemde Galata-brug. En daarna ritjes door die dure straat, met de consul bij mij op de bok. Nou dat bleef niet onopgemerkt. 's Avonds kwam het op het journaal en de volgende dag grote foto's en koppen in de kranten. Ik had tegen die journalisten gezegd: *'ik ben op weg naar het Beloofde Land én naar Mekka. Ik ben een christen en mijn hoofd zegt: naar Mekka gaan is onzin, maar mijn hart zegt: ik wil er heen!'* Dat heb ik dus gezegd en vanaf dat moment kreeg ik geen rust meer en was mijn pelgrimstocht eigenlijk ten einde. Toch ben ik nog zo'n 1000 km verder getrokken. Waar ik ook kwam, men herkende me meteen, ik was een beroemdheid geworden. Turken, of moet ik zeggen moslims? hebben tegenover een pelgrim een totaal andere houding dan christenen. Ze zagen me als een profeet, een heilige: ze volgden me overal, ze namen me in bezit, ze

wilden alles voor mij doen, in restaurants kreeg ik gratis eten en drinken aangeboden, ze wilden met me op de foto, me aanraken, ze reden me daarvoor klem op de weg, kwamen 's nachts aan mijn wagen kloppen, het was beangstigend. Mijn tocht is echt geen prestatie, ik word naar Mekka gedragen, ik ben geen baas meer over mezelf. Zo wil ik het niet.

Na het bezoek aan de consul ben ik met de boot de Bosporus overgestoken en ging ik door de bergen naar Bursa en daarna naar Izmir en Efese. Izmir is het vroegere Griekse Smyrna, waarvan Johannes ook spreekt in het Boek der Openbaring. Zowel Izmir

als Efese maakten beide deel uit van het Hellenistische, Romeinse en later Byzantijnse Rijk. Het bezoek aan Efese, iets ten zuiden van Izmir beschouw ik als

het hoogtepunt van deze etappe Toen ik in Selçuk, een plaatsje vóór Efese aankwam werd ik opgewacht door een man die een manege en camping had waar ik welkom was. Hij joeg al mijn belagers weg en ik kon op de fiets die ik altijd bij me heb, alle interessante plekken in de buurt bezoeken. In Efese en omgeving zijn uitgebreide opgravingen in het belangrijkste archeologische gebied van Turkije. Voor mij is dit een plek waar het Griekse en Romeinse veelgodendom en het latere christendom en de islam samenkomen. Allereerst bestond hier in de oudheid een bloeiende verering van de vruchtbaarheidsgodin Artemis. Ze moet in die tijd een prachtige tempel gehad hebben, een van de 7 wereldwonderen uit die tijd. We kennen Efese ook uit de brieven van Paulus.

Artemis, vruchtbaarheidsgodin (L) en Maria, Moeder van God (R), in Efese

Christenen waren fel gekant tegen de verering van Artemis. Haar tempel werd verwoest. Dan is er het verhaal dat Maria, de moeder van Jezus, en de apostel Johannes na verdreven te zijn uit Jeruzalem, hier gewoond hebben en gestorven zijn. Boven het graf van Johannes is een basiliek gebouwd en er is het 'Huis van Maria', een reconstructie volgens een visioen, waarin een Duitse non uit de 19de eeuw het oorspronkelijke huis 'gezien' had. Dit huis is nu een pelgrimsoord voor zowel christenen als moslims, die ook Maria als de moeder van Jezus vereren.

Ikzelf had elke ochtend ook een 'Mariaverschijning' als ik de zon zag opkomen vanachter de heuvel waar 'het huis van Maria' stond! In 431 werd in Efese een concilie gehouden, waarop de meerderheid besloot dat Maria de moeder van God was en niet alleen de moeder van de mens Jezus zoals Nestorius, patriarch van Constantinopel dat verkondigde". (Daarmee leek Maria, als *Moeder van God* definitief Artemis overwonnen te hebben).

"Er staat in Efese ook een belangrijke moskee. In de tijd dat ik er was, vierden de moslims het Offerfeest: zij bezoeken dan het kerkhof, leggen bloemen en palmtakken op de graven zoals christenen dat doen op Allerzielen. Ik als christen legde een bloemetje en een steentje op de graftombe van Johannes vlakbij. Dat steentje op een graf is een joods gebruik, het is een symbool van de eeuwigheid.

Van Efese trok ik naar Atça. Ik werd er door de burgemeester ontvangen en als ereburger benoemd(!). Ik moest van hem dan ook in een hotel slapen, terwijl mijn paard en wagen een plek kregen op het 's nachts afgesloten terrein rond het slachthuis. Toen het donker was kroop ik over het hek om in mijn eigen woonwagen te gaan slapen. Hierna ben ik teruggevlogen naar Nederland en heb ik besloten voor onbepaalde tijd mijn tocht naar het Beloofde Land op te schorten. Allereerst omdat ik als pelgrim niet meer met rust wordt gelaten en ook omdat ik wegens de oorlog in Syrië niet verder kan."

Mechy Dolmans- van Oosterhout

Augustinus ten voeten uit

zijn betekenis voor ons dagelijks leven

1. Inleiding van Vernon J. Bourke
Ethisch en godsdienstig leven

We merken aan het eind van de inleiding van het vorige hoofdstuk¹⁾ op dat het God naderbij komen voor de mens niet louter een kwestie van kennen is, maar dat het zijn hart en zijn hele bestaan omvat. Dit hoofdstuk nu gaat over een aantal opvattingen van Augustinus over het leven van de mens in de praktijk.

Zo begint Bourke zijn inleiding. Hij gaat verder met een uitvoerige beschouwing over dat Augustinus het goed of juist handelen niet los ziet van religieuze ethiek en geestelijk leven. Aristoteles die vooral uitging van de tastbare en de proef-ondervindelijke werkelijkheid, was Augustinus niet bekend. De Neoplatonici die

voortdurend komen met het thema van de ziel die terugkeert naar haar Bron, had Augustinus wel gelezen. De eerste tekst van Bourke's selectie over het verlangen van de mens naar geluk gaat dan ook niet terug op Aristoteles, maar evenmin op Plato, maar op een fragment van een Psalm.

In de 12^e eeuw heeft de Franse theoloog Peter Lombard uit verschillende werken van Augustinus, maar vooral uit 'De libero arbitrio' (Over de vrije wilskeuze) een beroemde beschrijving van 'deugd' afgeleid: "Deugd is een goede geestgesteldheid waardoor wij juist leven, waar niemand misbruik van maken kan, die God in ons teweegbrengt, maar dat doet zonder ons". Deze gedachte is niet letterlijk van Augustinus, maar wel typisch voor hem.

De inleiding gaat verder met het aankondigen van twaalf gekozen teksten van Augustinus. Het heeft geen zin dat hier over te nemen. Bovendien zijn er zeer lange fragmenten bij. Anders dan bij 'De twee steden' zal ik proberen elk van de paragrafen in één aflevering van *Op de Hoogte* te behandelen. Dat betekent veel meer samenvatten, maar waar dat nodig, nuttig of gewoon interessant is, cursief gedrukt de tekst van Augustinus zelf in vertaling op te nemen.

De 12 paragrafen hebben de volgende titels:

1. Iedereen verlangt naar geluk
2. Het grootste goed van de mens
3. Goede liefde en slechte liefde
4. Slecht handelen komt van slecht willen
5. Twee geboden van liefde
6. Verschillen in plaatselijke gewoontes
7. Goed zijn voor lichaam en ziel
8. Het kwaad van liegen
9. Liegen en de waarheid verhullen
10. Geloof, hoop en liefde
11. Geen deugd zonder God
12. Onze beloning komt niet in dit leven

¹⁾: De titel daarvan is 'God naderbij komen door begrijpen'.

Chris Dijkhuis

Participantenraad Boskapel

Samenvatting overleg 16 januari 2013

Op 16 januari jl. heeft er een regulier overleg plaatsgevonden van de Participantenraad.

Tijdens deze bijeenkomst is vanuit de Participantenraad een Kascontrolecommissie benoemd, bestaande uit 3 leden, welke onder begeleiding van Ben Duin alle financiële jaarstukken over het jaar 2012 gaat beoordelen. Deze commissie zal aan de Participantenraad rapporteren over het onderzoek en advies uitbrengen over het wel of niet decharge verlenen aan het bestuur van de Stichting Augustijns Centrum De Boskapel voor het gevoerde beleid in 2012.

Verder is in de Participantenraad gesproken over de technische mogelijkheid om diensten van de Boskapelgemeenschap te laten beluisteren door mensen die op zondag niet (meer) naar de Kapel kunnen komen. Technisch zal het wel mogelijk zijn en de kosten zijn ook inzichtelijk gemaakt. Nu zal moeten worden onderzocht hoe groot de groep mensen is die van deze gelegenheid gebruik kan/ wil maken en of deze doelgroep bereid is om daarvoor een financiële bijdrage te leveren. Vanuit de werkgroep Diaconie, ondersteund door het Participantenraadslid Karel Peijnenborg, zal e.e.a. worden onderzocht. Binnen de periode van één maand zullen aan de Participantenraad de bevindingen worden gerapporteerd.

In het overleg van 16 januari j.l. is ook het eigen functioneren van de Participantenraad aan de orde geweest evenals de taak en rol die de Participantenraad heeft in het totale gebeuren van de Boskapel. Uiteraard is de financiële situatie uitgebreid, inclusief de actie Kapelbalans, aan de orde geweest en is uitgesproken dat de Participantenraad periodiek op de hoogte wil blijven van de actuele financiële positie. Tot slot is gesproken over het feit dat voor de zitplaatsen met Kerst een financiële bijdrage is gevraagd en over de sfeer (aankleding) van de Boskapel.

N.B.: Indien u belangstelling heeft voor het volledige verslag van 16 januari 2013 dan graag een berichtje naar:

Participantenraad@boskapel.nl; P_oudealink@hotmail.com (secretaris)
of arie.vanden.broek@zonnet.nl (voorzitter).

De voorzitter en secretaris
van de Participantenraad,
Arie van den Broek en Patrick Oude Alink

A. v.d. Broek

P. Oude Alink

Amnesty informatie

Tekst: Thea Schouten, namens Amnestygroep

Zondag 13 januari jongstleden hebben we een groetenactie georganiseerd. In een mum van tijd waren alle 90 kaarten verkocht.

Een mooi beeld: vanuit de Boskapel gaan al die kaarten de wereld over om mensen in moeilijke omstandigheden te laten weten dat we aan hen denken! Dank voor jullie medewerking en graag tot een volgende actie.

Dita Indah Sari, Indonesië

'HET GEVOEL DAT JE NIET VERGETEN WORDT IS VAN ONSCHATBARE WAARDE.'

ingezonden

F. v.d. Boogaard

Ik ben ongerust, u ook?

Tekst: Frans van den Boogaard

In 'Op de Hoogte' van december 2012 en ook in de 'misblaadjes' van de laatste tijd doet het bestuur een oproep mee te doen aan de actie 'kapelbalans' van de Boskapel.

De oproep houdt in, dat Boskapellers worden gevraagd minimaal 175 euro per jaar bij te dragen aan de actie 'kapelbalans'.

Als, zo wordt uitgelegd, iedere Boskapeller minimaal 175 euro (= 15 euro per maand) bijdraagt, dan is er evenwicht in de begroting van de Boskapel en kunnen alle plannen van de begroting worden uitgevoerd. Deze begroting bedraagt ongeveer 100.000 euro.

Kloppen de cijfers?

Het bestuur stelt dat er 580 Boskapellers zijn, die allen het minimale bedrag van 175 euro per jaar moeten opbrengen om de begroting sluitend te krijgen.

Hoe komen we aan het aantal van 580 Boskapellers? In de tijd, dat ik secretaris van het Boskapelbestuur was, werden met Kerstmis en soms ook met Pasen plaatskaarten verstrekt voor de vieringen. Bij het bestellen van de kaarten, werd van iedereen de naam en het adres gevraagd.

De zo verkregen adressen werden verzameld en op deze manier is het aantal van 580 ontstaan.

Het is echter te eenvoudig al deze mensen/adressen als Boskapeller te zien. De meerderheid van de 580 genoteerde mensen/adressen komt slechts op hoogtijdagen in de Boskapel en heeft niet de binding met de Boskapel, die nu geopperd wordt. Anders zou het aantal deelnemers aan de actie 'kapelbalans' al veel groter zijn dan nu het geval is.

De echte Boskapeller

Op het moment dat de Boskapel een zelfstandige stichting werd, is door het toenmalige bestuur een oproep gedaan om zich aan te melden als Boskapeller. Die actie heeft als resultaat gehad, dat ongeveer 175 mensen zich als Boskapeller hebben opgegeven. Het kan zijn, dat in de loop van jaren dit aantal gegroeid is naar 200 Boskapellers.

De bijdrage herberekend

Als ik het vermelde bedrag van de begroting neem, zijnde 100.000 euro, dan moet dat bedrag opgebracht worden door zo'n 200 Boskapellers. Dat betekent, dat elke Boskapeller in plaats van 175 euro **500 euro** per jaar moet storten. En in het geval dat 2 partners allebei Boskapellers zijn, zouden zij gezamenlijk 1.000 euro per jaar moeten opbrengen.

Het is daarom veel te optimistisch uit te gaan van 580 Boskapellers, die het totale bedrag van de begroting van de Boskapel moeten opbrengen.

Hoe doorgaan?

Ik zou de Participantenraad dringend willen verzoeken om samen met het bestuur de begroting voor 2013 secuur door te nemen en zoveel mogelijk posten daaruit te schrappen, omdat we feitelijk een arme gemeenschap zijn en we zeer zuinig met ons geld moeten omgaan, waarbij we geen grote ambities aankunnen.

Tot zo lang dat duurt, blijf ik inmiddels ongerust. Ik hoop van harte dat ik mij nodeloos ongerust maak.

Expositie rond Pasen

- Waar: koffiezaal Boskapel
- Wanneer: vanaf 16 maart – 19 april
- Onderwerp: 40-dagentijd,
Goede Vrijdag, Pasen
- Wie: leden CGKV, leden AC
- Wat: schilderij, tekening, foto,
gedicht, bloemstuk,
beeldhouwwerk enz.
- Inleveren: van 9 – 16 maart

Albertinumlezingen

Thema: 'De prijs van de vooruitgang'

- 28 februari 2013: **Vooruitgang: een mythe?**
door drs. Wim de Jong, wetenschappelijk onderzoeker aan de Faculteit der Letteren van de Radboud Universiteit.
- 7 maart 2013: **Wat doet techniek met de mens?**
door Prof. dr. ir. Peter-Paul Verbeek, hoogleraar filosofie en techniek aan de Universiteit Twente.
- 14 maart 2013: **De maakbaarheid van het leven.**
door Prof. dr. Theo Wobbes, emeritus-hoogleraar chirurgische oncologie aan het UMC St. Radboud.
- 21 maart 2013: **Het geld: een dans om het gouden kalf.**
door Prof. dr. Toine van der Hoogen, emeritus-hoogleraar fundamentele theologie aan de Radboud Universiteit.
- Plaats: Dominicuskerk, Prof. Molkenboerstraat 5, Nijmegen
Tijd: 20.00 - 22.00 uur.
Entree: 5 euro per lezing

Informatie: tel. 024-3580175 (Margot Niekus) en tel. 024-3228285 (Ans Metz).
info@albertinumgenootschap.nl; www.albertinumgenootschap.nl

De ware religie

Chris Dijkhuis

In Trouw van vrijdag 18 januari stond (pagina 7) een artikel over het te biecht gaan van Lance Armstrong bij Oprah Winfrey. De kop luidde: "Vergeven wij Belgen Lance? Ach, natuurlijk wel". De auteur is Frank De Poorter, chef sport van Het Laatste Nieuws. Trouw had hem gevraagd of hij even in 550 woorden kon uitleggen waarom Belgen op een andere manier naar de biecht – de confessie, klonk het in statig Noord-Nederlands – van Lance Armstrong zouden luisteren.

Twee citaten:

"Best logisch dus dat wij een stevige katholieke confessie – het blijft lekker bekken – weten te appreciëren, zeker met een journalistieke biechtmoeder als Oprah Winfrey. Tranen gegarandeerd, vergiffenis evenzeer. Foutje toegeven, tien weesgegroetjes, een onzevader. Een volledige rozenkrans, misschien, als je héél stout bent geweest. En hop: daar is de absolutie al. Schuldige pleziertjes, daar weten wij wel weg mee. Anders dan de meeste niet-katholieke christenen met hun hel en verdoemenis.

Vergeven wij Lance Armstrong zijn dopingcarrière? Ach, natuurlijk wel. Al hebben we daarvoor zelfs geen theologische argumenten nodig. Niet het katholicisme in immers onze ware religie, wel het wielrennen. *'t Is koers*, dat zeggen wij, Bourgondische Vlamingen, elke week. Meestal zelf een paar keer per week. Het betekent zoveel als: Hoera, er vindt een wielervedstrijd plaats. Of nog treffender vertaald voor Vlaams-onkundige Nederlanders *'t Is feest!* Wij feesten namelijk graag – of hebben jullie dat ook, zo veel door de baas betaalde kerkelijke feestdagen? Ik dacht het niet."

.....

"Wij, katholieke Belgen, weten ons vandaag alweer verzekerd van een meeslepend wielerseizoen met grootse helden, smeüige dopingverhalen en insinuaties van omkoping of koersvervalsing. Terwijl jullie, arme calvinisten, tegen beter weten in wachten op *It giet oan* en een Elfstedentocht die ook dit jaar wel weer in het dooiwater zal vallen. Ja, katholieken hebben het makkelijk. Biechten maar, Lance!"

Bezinning, ontmoeting en verdieping

voorjaarsprogramma 2013

'verdiepen en verbinden'

Hieronder volgt een programmaoverzicht. Het uitgebreide programmaboekje verschijnt begin januari. Aanmelding voor deelname kan via info@Boskapel.nl. Als u daar uw emailadres doorgeeft krijgt u het boekje en tevens telkens een week tevoren de aankondiging van de eerstkomende activiteit.

Entree: 7,50 euro per avond, inclusief koffie/thee.

Commissie Vorming Augustijns Centrum de Boskapel

datum	programma
Dinsdag 5 maart 20.00 uur	Armoede in onze achtertuin. Lezing (naam spreker volgt)
Dinsdag 12 maart 20.00 uur	De armoede van de welvaart. Lezing door Arjo Klamer
Maandag 18 maart 20.00 uur	Ben ik arm of ben ik rijk? Spiritueel Café
Dinsdag 9 april 20.00 uur	Ouderen onder ons: wiens zorg? Lezing door Marcel Olde Rikkert
Maandag 15 april 20.00 uur	De kunst van het ouder worden. Spiritueel café
Dinsdag 14 mei 20.00 uur	Kerkliederen als spiegel van de tijd. Lezing door Anton Vernooij
Maandag 27 mei 20.00 uur	Je zingt wat je bent. Spiritueel café
Vrijdag 21 juni, vanaf 21.00 uur	Kerkennacht. Een tocht langs verschillende kerken in Nijmegen. Start vanaf de Boskapel, einde rond middernacht in de Sint Stevenskerk. informatie: www.kerkennacht.nl

overige activiteiten	wanneer
oecumenische gespreksgroep	eenmaal per maand
leesgroep algemeen	datum in overleg vast te stellen
oecumenische bijbelleesgroep	eenmaal per maand
leesgroep: Belijdenissen van Augustinus	eenmaal per maand op donderdagmiddag

Foto's afscheid Joost Koopmans 27 januari 2013

(foto's Jan van Lierop)

Bestuur Boskapel

Antoinette Meys	voorzitter
Jan Revenberg	secretaris
Manfred Markhorst	penningmeester
Annemieke Pacilly	portefeuille gemeenschapsopbouw en augustijnse spiritualiteit
Birgitte Ligtenberg	portefeuille pastoraat en diaconie
Marjolijn Esser	portefeuille liturgie en oecumene
Joop Haverkort	portefeuille PR en Vorming

Kapelbalans actie

De kapelbalans actie is voor de Boskapel de belangrijkste bron van inkomsten.

Doe daarom mee!!

U kunt uw bijdrage overmaken op:

ING-bank: 22 06 916 of

Rabobank: 15 78 32 856

t.n.v. Stichting Augustijns Centrum de Boskapel